Öfverkalix d. 12 Nov. 1884.

Broder David!

<u>Bankärendena</u>!

Hwad illa är det jag gjort?

Hwem war det, som <u>tidigt</u> yrkade på skrifvelse till Vesterbottens Bank — för att till börja med få åtminstone den saken klar?

<u>Icke</u> war det du!

Du menade — det måste <u>uppskjutas</u> och det uppsköts till dess jag fann sig en dag ändrat något.

Tror du ej att en annan — endast du ej motverkade honom — kunnat skrifva det brefvet i <u>det närmaste lika</u> bra och med <u>samma påföljd</u>?

Riksbanksaffären, var den ock
medeltande den följde!
Du talade om möjlighet
af att obelagdt lån der.
Andra hade sedan tänkt
sig, att just der måste man söka
att få gagna det uppenbarliga till
fallet till billigt förlag och
till belagdande, belopp, som af
ven Dessamnd.
Men den erbarmeliga
Stämningen i Luleå med efter
vankelheten, tomma kreditsår
och löfter på fickelån, i förening
med den obetänksamma förkla-
ring om 14 dagars mellantid
mellan hvarje diskonteringe och
det då belopet var trängande
för dagen: gjorde att jag måste
pantsätta mina aktier i Aktieb.
Kapital, få Kr 125.000 för att få dölja

lera den andra femtian.

Det goda Den warmes, det är den uteslutande förtjenst och det fabelaktiga, det är min anpart i arbetet!

Akleibologts bref till Lundsballs och Skand. bankerne – hvad ondt ha de gjort?

Läs igenom brefven och fråga bankchefeerne?

Säg dem, att medan du fans här, gjorde jag ifrigt på och genom brefvexling få, gemensamt, i tio veckor, det ändå dessa ärenden.

Omöjligt!

Du skulle göra allt och till dess de och ärenderna uppskjutas till Stockholmsresan –

Kära broder! För all del upphör, att tilltro dig för mycket – hvad

Sekelslagets annaler att berätta!

Är det du eller jag, som står
för det rusthållet?

Alla dessa ohyggligheter, alla
dessa trandakleviner bakom min
rygg, tack vare kombinationen
Stockholms-kontoret — Sekelskiftet —
B.T.K., äro de af mig tillskapade?

Och då du, till den ena och
den andre, för att göra mig bakom
falit, telegraferat som så:
"Telegrafera till mig stämmel så"
"och så": — det är ej något dit
fel — det är naturligen mitt?

Och detta har skett inför dessa
Söners ögon, som fått läsa h. j.
huru man kan behandla mig
och huru hon den ej, inför den
olfwit mot mig och de mina?

Hvilken obillighet ifråga
mot den, som inlagt ju frendskap